

lingsaktiviteter udført inden for den pågældende stats jurisdiktion og kontrol.

FN's handlingsprogram er politisk forpligtende for Danmark.

2.3.4. Wassenaar Arrangementets retningslinjer (»elements«) for effektiv lovgivning om våbenformidling

Wassenaar Arrangementet, som er et multilateralt forum, hvor 34 lande samarbejder om eksportkontrol med våben og dual-use produkter, vedtog i december 2003 retningslinjer for effektiv lovgivning om våbenformidling (Elements for Effective Legislation on Arms Brokering).

Våbenformidling defineres i retningslinjernes pkt. 1, stk. 1, som aktiviteter vedrørende forhandling eller arrangering af kontrakter, salg, handel, arrangering af overførsel af våben og beslægtet militært udstyr, som kontrolleres af Wassenaar Arrangementets medlemslande, fra ét tredjeland til et andet tredjeland.

Begrebet »tredjeland« er ikke defineret i teksten. Umiddelbart synes det naturligt at definere tredjelande som ikke-Wassenaar-lande. Der er imidlertid enighed mellem EU-landene – som udgør størstedelen af Wassenaar-landene – om, at EU-lande ikke kan anses for tredjelande. Det bemærkes i den forbindelse, at ikke alle de nuværende EU-lande er medlemmer af Wassenaar Arrangementet.

I henhold til pkt. 1, stk. 1, skal der indhentes en tilladelse til de nævnte formidlingsaktiviteter fra de kompetente myndigheder i det (Wassenaar-)land, hvor aktiviteterne finder sted, uanset om formidleren er statsborger, bosiddende eller på anden måde underlagt vedkommende stats jurisdiktion. Ansøgninger om formidlingstilladelser skal vurderes efter principperne i nærmere angivne Wassenaar-dokumenter, herunder »Best Practice Guidelines for Exports of Small Arms and Light Weapons« og »Elements for Export Controls of Man-Portable Air Defence Systems (MANPADS)«, jf. nærmere herom nedenfor.

Medlemsstaterne *kan* ligeledes kræve tilladelse til formidlingsaktiviteter, der finder sted uden for statens område, jf. pkt. 1, stk. 2.

Medlemsstaterne *kan* endvidere lade definitionen af formidlingsaktiviteter omfatte tilfælde, hvor der eksporteres militært udstyr fra medlemsstatens eget område, jf. pkt. 1, stk. 3.

Endelig *kan* medlemsstaterne søge at begrænse antallet af formidlere, jf. pkt. 1, stk. 4.

I henhold til pkt. 2 skal medlemsstaterne bevare oplysninger om enkeltpersoner og virksomheder, som har fået tilladelse til våbenformidling. Det er ikke an-

ført, hvor længe oplysningerne skal bevares. Medlemsstaterne kan endvidere oprette et register over formidlere.

Medlemsstaterne skal etablere hensigtsmæssige straffebestemmelser af administrative forholdsregler, herunder strafferetlige sanktioner, med henblik på at sikre, at kontrol med våbenformidling bliver håndhævet effektivt, jf. pkt. 3.

Herudover skal medlemsstaterne styrke samarbejde og gennemsigtighed ved at udveksle relevant information om våbenformidling og efter anmodning bistå andre medlemsstater ved etableringen af effektive nationale systemer til kontrol af våbenformidling, jf. pkt. 4.

Der er ikke fastsat nogen frist for gennemførelse af retningslinjerne, men medlemsstaterne skal i henhold til pkt. 5 arbejde ufortøvet herpå.

Retningslinjerne er politisk forpligtende for Danmark.

2.3.5. OSCE's dokument vedrørende SALW (håndvåben og lette våben)

OSCE's vedtog den 24. november 2000 et dokument vedrørende håndvåben og lette våben (»OSCE Document on Small Arms and Light Weapons«).

Ifølge dokumentets afsnit III, (D), 1, er regulering vedrørende internationale våbenformidlere et væsentligt element i bekæmpelsen af ulovlig våbenhandel. De deltagende stater skal derfor *overveje* at indføre national regulering af internationale våbenformidlers aktiviteter. En sådan regulering kan i henhold til bestemmelsen omfatte elementer så som:

- Krav om registrering af våbenformidlere, der opererer på statens område,
- krav om tilladelser eller autorisationer til våbenformidling, eller
- krav om angivelse af navne og adresser på formidlere, der er involveret i den pågældende transaktion, i import- og eksporttilladelser eller medfølgende dokumenter.

OSCE-dokumentet er politisk forpligtende for Danmark. Bestemmelserne om våbenformidling er dog efter formuleringen ikke bindende.

2.3.6. OSCE's principper for kontrol af formidling af SALW (håndvåben og lette våben)

Den 24. november 2004 vedtog OSCE en beslutning om principper for kontrol af formidling af håndvåben og lette våben (»OSCE Principles on the Control of Brokering in Small Arms and Light Weapons«).

I henhold til artikel 2, stk. 1, skal medlemsstaterne kontrollere formidlingsaktiviteter, som finder sted på